

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vadim Todica împotriva Irinei Todica

(modificarea cuantumului pensiei de întreținere)

împotriva deciziei din 30 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-391/26

NR. PIGD 2-22184877-01-2ra-14052026

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Muruianu)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, R. Pascari, C. Roșca)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vadim Todica, reprezentat de avocatul Ion Dorogoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 decembrie 2022, Vadim Todica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Todica solicitând modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilite în favoarea copiilor minori.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 iulie 2018, a fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de Irina Todica privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere, iar acțiunea reconvențională înaintată de Vadim Todica privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor împreună cu tatăl a fost admisă parțial.

3. Prin aceeași hotărâre, instanța a desfăcut căsătoria încheiată la 25 mai 2009 între Vadim Todica și Irina Gumanuc, a stabilit domiciliul copiilor minori, xx, născut la xx, și xx, născută la xx, la domiciliul mamei, Irina Todica, și a dispus încasarea de la Vadim Todica, în beneficiul Irinei Todica, a pensiei de întreținere în sumă fixă de câte 5.000 lei pentru fiecare copil, lunar, începând cu 23 august 2017 și până la atingerea majoratului de către fiecare dintre aceștia.

4. Reclamantul a susținut că, ulterior pronunțării hotărârii din 12 iulie 2018, situația sa materială s-a modificat în mod semnificativ, prin diminuarea substanțială a veniturilor, împrejurare care justifică modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

5. În acest sens, a menționat că, la data pronunțării hotărârii din 12 iulie 2018, situația sa financiară era mai stabilă decât în prezent. Astfel, prin Acordul nr. 3 din 10 februarie 2020, de modificare a Contractului individual de muncă nr. 47 din 2 aprilie 2013, încheiat cu S.R.L. „SOFRON”, salariul său lunar a fost stabilit în cuantum de 3.350 lei.

6. Reclamantul a mai invocat că angajatorul a înregistrat întârzieri repetate la plata salariului, astfel încât, până în luna februarie 2022, restanțele salariale acumulate constituiau 9.440,91 lei. Întrucât S.R.L. „SOFRON” nu a achitat aceste

restanțe, la 3 februarie 2022 s-a alăturat cererii introductive privind intentarea procesului de insolabilitate împotriva societății.

7. Totodată, la 10 februarie 2020, reclamantul a încheiat un contract individual de muncă și cu S.R.L. „SOFTWARE 4 CML”, unde salariul lunar de funcție a fost stabilit la 3.350 lei. Pentru anul 2021, acestuia i-a fost calculat un salariu brut în sumă de 42.512,87 lei și achitat un venit net în cuantum de 34.044,31 lei.

8. Potrivit reclamantului, venitul total obținut în anul 2021 a constituit 191.949,70 lei, ceea ce reprezintă un venit net mediu lunar de aproximativ 14.449,80 lei, iar pentru ultimele 10 luni ale anului venitul lunar net a fost de 8.048,04 lei. Raportând veniturile realizate în anul 2021 la obligația de întreținere în cuantum de 10.000 lei lunar, respectiv 120.000 lei anual, rezultă că pentru propriile cheltuieli i-a rămas suma de 53.397,69 lei anual, echivalentul a aproximativ 4.449,80 lei lunar, cuantum inferior chiar pensiei de întreținere achitate pentru un singur copil.

9. În aceste condiții, reclamantul a susținut că obligația de a achita în continuare pensia de întreținere în cuantumul stabilit îi afectează grav situația financiară și îl plasează sub nivelul salariului mediu lunar pe economie.

10. Totodată, a menționat că participă activ la educarea și dezvoltarea copiilor săi, atât din punct de vedere fizic, intelectual și moral, cât și prin menținerea unei relații apropiate cu aceștia.

11. Reclamantul a mai menționat că suportă, pe lângă pensia de întreținere, și alte cheltuieli legate de creșterea și educarea copiilor, intenționând să continue să contribuie la întreținerea acestora în limita posibilităților sale financiare.

12. Or, implicarea sa directă în viața copiilor, coroborată cu obligația de plată a unei pensii de întreținere în cuantum de 10.000 lei lunar, generează un tratament inechitabil între cei doi părinți, care au obligații egale față de copiii minori. Acesta a mai susținut că simpla achitare a pensiei de întreținere nu îi oferă garanția că sumele sunt utilizate exclusiv în interesul copiilor.

13. Reclamantul a considerat că, pentru asigurarea interesului superior al copiilor și pentru respectarea principiului egalității obligațiilor părintești, se impune modificarea modalității de executare a obligației de întreținere, prin înlocuirea pensiei stabilite în sumă fixă cu o pensie în cuantum de 1/3 din salariul și/sau din alte venituri realizate de acesta.

14. Reclamantul a solicitat modificarea hotărârii judecătorești, în sensul înlocuirii pensiei de întreținere stabilite în sumă fixă de câte 5.000 lei pentru fiecare copil cu încasarea pensiei de întreținere în mărime de 1/3 din salariul și/sau din alte venituri ale acestuia, pentru ambii copii.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin [hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 2 octombrie 2024](#), acțiunea înaintată de Vadim Todica împotriva Irinei Todica cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a fost respinsă. S-a dispus încasarea de la Vadim Todica în beneficiul Irinei Todica a sumei de 8.000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 3 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Vadim Todica, reprezentat de avocatul Ion Dorogoi, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 2 decembrie 2024 a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin [decizia din 30 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru](#) apelul declarat de Vadim Todica, reprezentat de avocatul Ion Dorogoi, a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 octombrie 2024.

18. Instanța de apel a reținut că, prin hotărârea definitivă și irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 iulie 2018, a fost desfăcută căsătoria dintre Vadim Todica și Irina Todica, a fost stabilit domiciliul copiilor minori xx, născut la xx, și xx, născută la xx, la domiciliul mamei, iar de la Vadim Todica în beneficiul Irinei Todica a fost încasată pensia de întreținere în sumă fixă de câte 5.000 lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 23 august 2017 și până la atingerea majoratului de către aceștia.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că, prin aceeași hotărâre, s-a constatat că Vadim Todica și-a asumat suportarea unor cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copiilor, inclusiv a cheltuielilor privind frecventarea instituției preșcolare și a altor cheltuieli de întreținere.

20. S-a constatat că, la 5 februarie 2020, Vadim Todica a solicitat revizuirea hotărârii din 12 iulie 2018, în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, invocând pretinse circumstanțe noi referitoare la costurile suportate pentru educația și întreținerea copiilor și solicitând reducerea pensiei de întreținere la suma fixă de 2.000 lei lunar pentru fiecare copil. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 iunie 2020, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2020, cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă.

21. Tot la 5 februarie 2020, Vadim Todica a depus o nouă acțiune împotriva Irinei Todica, întemeiată pe aceleași circumstanțe de fapt invocate în cererea de revizuire, solicitând reducerea cuantumului pensiei de întreținere la suma fixă de 2.000 lei lunar pentru fiecare copil. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 5 mai 2021, acțiunea a fost admisă, însă prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2022](#), menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 noiembrie 2022, hotărârea primei instanțe a fost casată, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se că reclamantul nu a demonstrat înrăutățirea situației sale materiale.

22. Instanța de apel a constatat că, la 16 decembrie 2022, Vadim Todica a depus prezenta acțiune, solicitând modificarea modalității de stabilire a pensiei de întreținere din sumă fixă în cotă de 1/3 din salariul și/sau alte venituri. În susținerea acțiunii, a prezentat înscrisuri referitoare la veniturile realizate în perioada 2021–2023, modificările intervenite în raporturile sale de muncă și procedura de insolabilitate a unuia dintre angajatori.

23. Examinând cauza, prima instanță a respins acțiunea ca neîntemeiată, iar instanța de apel a apreciat că această soluție este legală și întemeiată.

24. În acest sens, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 110 din Codul familiei, modificarea cuantumului pensiei de întreținere putea fi dispusă numai în cazul intervenirii unei schimbări esențiale și ulterioare a stării materiale sau familiale a părților ori a altor circumstanțe relevante.

25. Raportând dispozițiile legale la circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că probele administrate nu demonstrează o înrăutățire reală, substanțială și durabilă a situației materiale a reclamantului ulterior hotărârii din 12 iulie 2018. Totodată, a reținut că actele privind diminuarea veniturilor salariale și împrejurările invocate în legătură cu procedura de insolabilitate a unuia dintre angajatori nu dovedeau reducerea efectivă a capacității sale de câștig și nu justificau modificarea obligației de întreținere.

26. Instanța de apel a mai reținut că obligația de întreținere a copiilor minori are caracter prioritar, iar reclamantul nu a demonstrat existența unor circumstanțe noi, esențiale și durabile care să justifice modificarea cuantumului sau a modalității de stabilire a pensiei de întreținere, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

27. Referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel, în temeiul art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, a dispus încasarea de la Vadim Todica în

beneficiul Irinei Todica a sumei de 3.000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, apreciind că acest quantum era real, necesar și rezonabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 30 aprilie 2026, Vadim Todica, reprezentat de avocatul Ion Dorogoi, a depus recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și admiterea integrală a acțiunii.

29. În motivarea recursului, recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și pe aplicarea eronată a dispozițiilor art. 110 din Codul familiei.

30. În esență, recurentul a susținut că instanțele inferioare au ignorat probele care demonstau modificarea substanțială și durabilă a situației sale materiale, fundamentând soluția pe posibilități ipotetice de realizare a unor venituri, iar nu pe veniturile efectiv realizate.

31. În acest sens, a susținut că, ulterior stabilirii pensiei de întreținere prin hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru, din 12 iulie 2018, situația sa financiară s-a înrăutățit ca urmare a diminuării veniturilor, a procedurilor de insolvabilitate inițiate împotriva societăților de la care obținea venituri și a imposibilității valorificării creanțelor salariale. Totodată, a invocat că datele furnizate de Casa Națională de Asigurări Sociale pentru perioada 2022–2026 confirmă că veniturile sale sunt insuficiente pentru executarea obligației de întreținere în quantum de 10.000 lei lunar.

32. De asemenea, recurentul a susținut că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele administrate, reținând existența unor posibilități potențiale de câștig și a unor venituri suplimentare nedovedite, deși actele oficiale prezentate confirmau veniturile efectiv realizate.

33. În aceste condiții, menținerea obligației de întreținere în quantumul stabilit prin hotărârea din 12 iulie 2018 reprezintă o sarcină excesivă în raport cu posibilitățile sale financiare actuale și a solicitat modificarea modalității de stabilire a pensiei de întreținere, prin înlocuirea sumei fixe de câte 5.000 lei pentru fiecare copil cu o pensie în quantum de 1/3 din salariul și/sau din alte venituri ale sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

36. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

37. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

38. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 30 septembrie 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului, la 10 martie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.63). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 30 aprilie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

40. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

44. Argumentele recurentului exprimă doar dezacordul față de concluziile la care a ajuns instanța de apel și tind la o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt deja examinate și motivate de instanța de apel, fără a evidenția erori de drept susceptibile să determine casarea deciziei contestate.

45. Or, instanța de apel a examinat în mod detaliat circumstanțele cauzei, a analizat dispozițiile art. 110 din Codul familiei prin prisma probelor administrate și a constatat că recurentul nu a demonstrat intervenirea unei schimbări esențiale, reale și durabile a situației sale materiale, care să justifice modificarea cuantumului sau a modalității de stabilire a pensiei de întreținere. Totodată, instanța de apel a reținut că actele prezentate privind veniturile și procedurile de insolvabilitate invocate nu dovedeau imposibilitatea obiectivă a recurentului de a executa obligația de întreținere și nici reducerea efectivă a capacității sale de câștig.

46. În lipsa unor erori de drept, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

47. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a

normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

48. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

49. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vadim Todica, reprezentat de avocatul Ion Dorogoi.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat